

[Gustav Pedersen.]

medtaget en Lønningsgruppe, hvortil der ikke er Avancementsmuligheder for de Folk, jeg har omtalt, men det er endnu mere ejendommeligt, at Ministeren overhovedet ikke har nævnt Lønningerne for Kontoristklassen. Der er paa Orlogsværftet 8 Assistentter og 17 Kontorassistenter eller i alt 25 om de Avancementsmuligheder, der findes. Men der er 28 Kontorister, og der er under dem 7 paa de saakaldte Evelønninger, uden at der er Tale om noget egentligt Lærlingeforhold. Det vil sige, at langt den største Gruppe er Kontorister, og de har, som jeg allerede sagde det i mine første Bemærkninger, en Grundløn, der gaar fra 1.500 Kr. efter 2 Aspirantaar til 2.200 Kr. Dertil kommer selvfølgelig Tillæggene, som jeg senere skal gøre en enkelt Bemærkning om. Men det er Vilkaarene, der bydes dem.

Hvis det nu forholdt sig saadan, at det var purunge-Mennesker, som kun havde en middelmadig Uddannelse, kunde man maaske synes, at det var ikke saa daarligt, men jeg gør opmærksom paa, at blandt de 28 Kontorister er der 7 eller 8, der er over 30 Aar; der er et tilsvarende Antal, som er Familieforsørgere. Det er Vilkaar, som absolut ikke er gode at arbejde under. Det er Folk, der møder med en lang Uddannelse, det er Folk, som i mange Tilfælde slet ikke har Avancementsmuligheder, og det er — det gør jeg ogsaa opmærksom paa — ikke Tjenestemænd; de har altsaa ingen Ret til Pension, de er i Virkeligheden ansat paa samme Vilkaar som Folk i private Virksomheder. Mange møder med en forudgaaende lang Uddannelse fra private Virksomheder. Men selv hvis man føjer Tillæggene til, er det jo særdeles spartanske Lønvilkaar at give dem. Det højeste, en Kontorist kan naa til, er 358 Kr. pr. Maaned, og saa skal han have 14 Aars Anciennitet, Aspirantaarene medregnet; dette gælder altsaa Forsørgere. En Ikke-Forsørger under 40 Aar kan højst naa til 293 Kr. og en Ikke-Forsørger over 40 Aar til 313 Kr., inklusive samtlige Tillæg, og det er beregnet med det største Stedtillæg, der findes, nemlig det i København. Det er Vilkaar, hvorom jeg har Ret til at sige, at de er daarligere end tilsvarende Vilkaar, hvor der aftales Lønninger med private Arbejdsgivere, for saa vidt der staar en ansvarlig Organisation bag ved disse Arbejdsgivere. Hele denne Løngruppe blev skabt under Forudsætning af, at der var Avancementsmuligheder; men naar Forholdet nu efterhaanden er blevet det, at saadanne Avancementsmuligheder praktisk talt ikke findes for en

meget stor Del af Funktionærerne, er Forholdene daarlige, og det var det, der gav Anledning til min Paatale her.

Den højtærede Forsvarsminister førte selv denne Kontorfuldmægtig af 1ste Grad i Marken. Hvis jeg skal forstaa det paa den Maade, at det er Meningen at aabne denne Kategori for Avancement for Kontorister eller Kontorassistenter, saa er det en anden Ting, saa takker jeg den højtærede Minister for det givne Tilsagn og haaber, at han kan faa Finansministerens Tilslutning. Men indtil nu har jeg ikke kunnet regne med, at dette eksisterede som en Mulighed. Derimod synes jeg, der var Anledning til at give de Kontorassistenter, der har en lang Uddannelse, betroet Arbejde og høj Alder, det rimelige Avancement til Assistent eller Kontorfuldmægtig, som er forudsat i Lønningsregulativet.

I Anledning af de Bemærkninger, som den højtærede Finansminister fremsatte om samme Spørgsmaal, vil jeg sige, at Ministerens Opfattelse, at Kontoristordningen ikke er en daarlig Ordning, kan jeg ikke dele. Der er vel ingen, der kender Lønningsloven bedre end den højtærede Finansminister, og han ved i hvert Fald, at Kontoristklassen figurerer altid nederst, naar de forskellige Lønningsklasser oprettes. Finansministeren ved endvidere, at Avancementsmulighederne slet ikke eksisterer i den Grad, som det er paakrævet. Dertil kommer endelig, at Staten slet ikke har oprettet det Antal Tjenestemandstillinger, der svarer til Kontorarbejdskraften; der er intet rimeligt Forhold mellem de to Kategorier. Det er efterhaanden Tusinder af Kontormedhjælpere, Staten har maattet drage ind til det administrative Arbejde, og man har ikke kunnet nøjes med at tage ganske unge, som efterhaanden kunde rykke op, men har tværtimod i vid Udstrækning taget dygtige og uddannede Folk udefra og har ladet dem gaa ind paa Kontoristvilkaar. Det er rigtigt, at der er sket visse Lempelser i Anciennitetsreglerne, men der er uendelig langt igen, inden der er forsvarlige Forhold paa dette Omraade, og jeg haaber i hvert Fald, at den højtærede Finansminister, som nu ogsaa har beskæftiget sig med Spørgsmaalet, vil være forstaaende over for de Problemer, der rejser sig her. Jeg kan sige, og sige med Rette, at her er der i mange Tilfælde Nød paa Færde. Jeg har ikke rejst disse Sager for at skabe Uro om Forholdet, men fordi det drejer sig om den daarligst stillede Gruppe af Funktionærer og Tjenestemænd inden for Statens Omraade. De arbejder paa et Løn-niveau, der i Forvejen var beskedent, og